

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 – 7079

C 31

27e jaargang

6 februari 1984

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
84/C 31/01	nr. 354/83 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Commissie Betreft: Gebruik van boomkorren met kettingmatten (aanvullend antwoord)	1
84/C 31/02	nr. 355/83 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Commissie Betreft: Het gevaar van het vissen met enkeldradig staand want (aanvullend antwoord)	1
84/C 31/03	nr. 644/83 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Ecu als gangbaar betaalmiddel	2
84/C 31/04	nr. 711/83 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen de werkloosheid	3
84/C 31/05	nr. 857/83 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Ontginning van een ijzermijn in Carajas (Oost-Amazonië)	3
84/C 31/06	nr. 920/83 van de heer James Provan aan de Commissie Betreft: Fluoridering van melk	4
84/C 31/07	nr. 1028/83 van mevrouw Phili Viehoff aan de Commissie Betreft: Kweekreactoren	4
84/C 31/08	nr. 1050/83 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Invoer van bananen in Italië	5
84/C 31/09	nr. 1058/83 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Bevoegdheid van het Hof	6
84/C 31/10	nr. 1063/83 van de heer Winston Griffiths aan de Commissie Betreft: Belastingheffing op Engelse synthetische alcohol in Frankrijk	6
84/C 31/11	nr. 1070/83 van de heer James Provan aan de Commissie Betreft: Veiligheid van reisbussen in de Lid-Staten	7
84/C 31/12	nr. 1078/83 van mevrouw Sylvie Le Roux aan de Commissie Betreft: Bescherming van vissers tegen import	7

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
84/C 31/13	nr. 1079/83 van mevrouw Sylvie Le Roux aan de Commissie Betreft: Visverkoop door multinationale ondernemingen	8
84/C 31/14	nr. 1125/83 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Bevordering van de consumptie van verse vis	8
84/C 31/15	nr. 1147/83 van mevrouw Vera Squarcialupi aan de Commissie Betreft: Gebrekkige regeling over de uit te schenken hoeveelheden	8
84/C 31/16	nr. 1149/83 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Commissie Betreft: Invoer van Nieuwzeelands lamsvlees	9
84/C 31/17	nr. 1154/83 van de heer Pino Romualdi aan de Raad Betreft: De situatie in Libanon	9
84/C 31/18	nr. 1189/83 van de heer James Provan aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de Gemeenschap	10
84/C 31/19	nr. 1201/83 van de heer Robert Moreland aan de Commissie Betreft: Transport van slachtpaarden	10
84/C 31/20	nr. 1210/83 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Verordening (EEG) nr. 171/83 – definitie rempaardekracht	11
84/C 31/21	nr. 1216/83 van mevrouw Yvonne Théobald-Paoli aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Arrestaties op de Filipijnen	12
84/C 31/22	nr. 1218/83 van de heer Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Grijsz lijst van Richtlijn 76/464/EEG ⁽¹⁾ (kaderrichtlijn over verontreiniging van het aquatisch milieu	12
84/C 31/23	nr. 1229/83 van de heer Robert Moreland aan de Commissie Betreft: Besprekingen in de Commissie over het voorontwerp van begroting	13
84/C 31/24	nr. 1233/83 van mejuffrouw Sile De Valera aan de Commissie Betreft: Discriminatie in nieuwe goedkope buitenlandse reizen voor ouden van dagen	13
84/C 31/25	nr. 1240/83 van de heer Pierre-Bernard Cousté aan de Commissie Betreft: Eventuele robotisering van de kleine en middelgrote bedrijven in de komende jaren	14
84/C 31/26	nr. 1242/83 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: De Zaïrese Staatsmijnbouwmaatschappij Gécamines	14
84/C 31/27	nr. 1260/83 van mevrouw Yvonne Théobald-Paoli aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Gemeenschap, in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Aantasting van persvrijheid in de Filipijnen	14
84/C 31/28	nr. 1268/83 van de heren Roberto Costanzo en Antonio Del Duca aan de Commissie Betreft: EIB-financieringen in de landbouw	15
84/C 31/29	nr. 1269/83 van de heren Roberto Costanzo en Antonio Del Duca aan de Commissie Betreft: Eenvormige verkeersregels	16
84/C 31/30	nr. 1285/83 van de heer Peter Beazley aan de Commissie Betreft: Verbranding van stro	17
84/C 31/31	nr. 1294/83 van de heer Robert Moreland aan de Commissie Betreft: Comptabele aanwijzingen in het gewijzigd voorstel voor een vijfde richtlijn voor naamloze vennootschappen	17
84/C 31/32	nr. 1297/83 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Voedselhulp aan Somalië	18

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
84/C 31/33	nr. 1298/83 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Vervuilingsscheffingen in havens	18
84/C 31/34	nr. 1305/83 van mevrouw Antoinette Spaak aan de Commissie Betreft: Onderlinge erkenning van diploma's	19
84/C 31/35	nr. 1310/83 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Belasting op oliën en vetten	19
84/C 31/36	nr. 1314/83 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Raad Betreft: Polen – beschuldiging van de KOR-leden	20
84/C 31/37	nr. 1344/83 van mevrouw Bodil Boserup aan de Commissie Betreft: Opleidingsprogramma voor jongeren in Japan	20
84/C 31/38	nr. 1347/83 van de heer André Bord aan de Commissie Betreft: Belemmering van het vrije goederen- en dienstenverkeer in de EEG	20
84/C 31/39	nr. 1351/83 van de heer George Patterson aan de Commissie Betreft: Bekendmaking communautaire steun voor Griekse monumenten	21
84/C 31/40	nr. 1360/83 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Gebruik van STABEX-transfers	21
84/C 31/41	nr. 1365/83 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: STABEX-transfers	21
84/C 31/42	nr. 1391/83 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Europees Ontwikkelingsfonds	22

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 354/83

van Sir Jack Stewart-Clark (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 mei 1983)

(84/C 31/01)

Betreft: Gebruik van boomkorren met kettingmatten

Het antwoord van de Commissie op mijn schriftelijke vraag nr. 2245/82 ⁽¹⁾ over dit onderwerp, die op zich een vervolg was op mijn eerste vraag nr. 1042/82 ⁽²⁾ over hetzelfde onderwerp, heeft weinig zoden aan de dijk gezet.

Kan de Commissie mij derhalve thans mededelen wanneer het gebruik van boomkorren met kettingmatten in het Wetenschappelijk en Technisch Comité voor de Visserij ter sprake zal komen en mededeling doen van het resultaat van zijn beraadslagingen?

⁽¹⁾ PB nr. C 129 van 16. 5. 1983, blz. 31.

⁽²⁾ PB nr. C 312 van 29. 11. 1982, blz. 15.

**Aanvullend antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(14 december 1983)

In aansluiting op haar antwoord van 16 augustus 1983 ⁽¹⁾ kan de Commissie nu mededelen dat zij het Wetenschappelijk en Technisch Comité voor de Visserij heeft geraadpleegd. Dit comité heeft in het zesde verslag ⁽²⁾ het volgende verklaard:

Kettingmatten zijn onderdelen van boomkorren die tot doel hebben te voorkomen dat grote stenen of wrakstukken in het net komen en het beschadigen. Dergelijke kettingmatten worden alleen gebruikt op een ongelijke bodem, voornamelijk in de Ierse Zee.

Uit talrijke wetenschappelijke rapporten blijkt dat het gebruik van boomkorren, zelfs indien ze voorzien zijn van kettingmatten, geen aantoonbare schadelijke effecten

heeft op de zeebodem of op de daarin levende organismen. Er lijkt dan ook geen reden te zijn om aan te nemen dat het gebruik van boomkorren met kettingmatten erg schadelijk is voor de broedplaatsen. Het is derhalve ook niet nodig dat de Commissie zegt welke vangstechnieken volgens haar te verkiezen zijn boven het gebruik van kettingmatten.

⁽¹⁾ PB nr. C 219 van 16. 8. 1983, blz. 18.

⁽²⁾ SEC(83) 1609 van 12. 10. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 355/83

van Sir Jack Stewart-Clark (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 mei 1983)

(84/C 31/02)

Betreft: Het gevaar van het vissen met enkeldradig staand want

Het veel voorkomende gebruik van het nieuwe enkeldradig staand want vormt een ernstige bedreiging voor de visbestanden in de hele Gemeenschap. Een Britse krant heeft gecijferd dat het ongelimiteerde gebruik hiervan in de Britse kustwateren het bestand aan eetbare vis binnen tien jaar zou kunnen uitroeien en bijgevolg de werkgelegenheid van kustvisserij verloren doen gaan.

De bedreiging van deze arbeidsplaatsen komt voornamelijk door het toenemende aantal amateurvisserij dat in het weekeinde met letterlijk kilometerslang enkeldradig staand want vanuit kleine boten of bij laag water zelfs vanuit voertuigen met vierwielaandrijving alles vangt wat er voorbij zwemt, inclusief jonge onvolwassen en geslachtsrijpe vis.

Verder bestaat er het risico van losgescheurde segmenten enkeldradig staand want die, omdat het niet verrot, jaren op of vlak onder het oppervlak blijven drijven waardoor alles wat er zwemt in de netten verstrikt raakt.

Aangezien de kustvisserij in toenemende mate in hun bestaan bedreigd worden, moeten zij steeds vaker ditzelfde soort netten gebruiken om te kunnen concurreren. Dit werkt de uitroeiing van de visbestanden in de hand.

Deze bedreiging wordt in Noord-Amerika en Zuid-Afrika, echter nog niet in Europa, zeer serieus genomen. Is de Commissie voornemens om, als zaak van hoge prioriteit, het gebruik van enkeldradig staand want in kustwateren te verbieden ten einde de nog niet volwassen en geslachtsrijpe visbestanden en de werkgelegenheid van de kustvisserij te beschermen?

**Aanvullend antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(14 december 1983)

In aansluiting op haar antwoord van 14 september 1983 ⁽¹⁾ heeft de Commissie het Wetenschappelijk en Technisch Comité voor de Visserij (WTCV) geraadpleegd, dat in zijn zesde verslag ⁽²⁾ het volgende verklaarde:

Het WTCV heeft beschikking gekregen over kwantitatieve gegevens betreffende de aanvoer van met staand want gevangen demersale vis in Engeland en Wales. Uit deze gegevens blijkt dat met staand want (dat niet steeds enkeldradig is) slechts ongeveer 2 % wordt gevangen van de totale hoeveelheid demersale vis die in Engeland en Wales wordt aangevoerd (inclusief baars maar exclusief zalm). Een ernstige achteruitgang van de demersale bestanden rond Engeland en Wales als gevolg van het vissen met staand want lijkt dan ook in dit stadium onwaarschijnlijk.

Enkeldradig staand want wordt ook gebruikt om baars te vangen in Engeland en Wales, waar op die manier 20 % van de totale hoeveelheid wordt gevangen. Er wordt momenteel onderzoek verricht naar de totale omvang van het bestand.

Voor de zalmvisserij is enkeldradig staand want onwettelijk in Schotland en Ierland, maar wel toegestaan in bepaalde kustwateren van Engeland en Wales, terwijl er ook een belangrijke visserijactiviteit bestaat langs de noordoostkust van Engeland. Deze visserij staat onder streng toezicht.

De totale hoeveelheden vis die met dergelijke netten in de wateren van de Gemeenschap door amateurvisserij worden gevangen zijn niet bekend, maar men denkt dat ze in vergelijking met de door de beroepsvisserij aangevoerde hoeveelheden vrij klein zijn.

Het probleem van de losgescheurde netten (de zogenaamde „spooknetten”) die vis blijven vangen, is door Engelse onderzoekers bestudeerd. Uit deze studies is gebleken dat de netten geen vis blijven vangen daar zij snel verstopt raken met zeewier en anderhande afval. Bovendien raken ze vlug in elkaar verward. De proefnemingen werden gedaan in ondiepe kustwateren, omdat deze netten voor de kust van Engeland en Wales vooral in dergelijke

wateren worden gebruikt. Het is mogelijk dat de resultaten van het onderzoek niet van toepassing zijn indien staand want wordt gebruikt in diepere wateren waar betrekkelijk weinig zeewier voorkomt en waar de getijstromingen zwakker zijn. Er is ons medegedeeld dat in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan momenteel pogingen worden gedaan om spooknetten te verwijderen.

⁽¹⁾ PB nr. C 246 van 14. 9. 1983, blz. 6.

⁽²⁾ SEC(83) 1609 van 12. 10. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 644/83

van de heer Dieter Rogalla (S – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1983)

(84/C 31/03)

Betreft: Ecu als gangbaar betaalmiddel

1. Op welke gebieden is de Commissie voornemens binnen afzienbare tijd de Ecu als gangbaar betaalmiddel in te voeren?
2. Valt hieronder ook de bezoldiging van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen?
3. Heeft de Commissie hierover in voorbereidende besprekingen met vertegenwoordigers van de vakbonden en vakorganisaties van gedachten gewisseld en zo ja, wanneer en met welk resultaat, of is zij voornemens zulks binnenkort te doen?

Antwoord van de heer Ortoli

namens de Commissie

(14 december 1983)

Reeds lang drukt de Commissie transacties uit in Ecu. Sedert midden 1982 – toen de infrastructuur van het bankwezen zo ver was ontwikkeld dat overschrijvingen van de ene rekening naar de andere rechtstreeks in Ecu konden plaatsvinden – tracht de Commissie de Ecu steeds meer als betaalmiddel te gebruiken, d.w.z. dat zij er voor zorgt dat een crediteur in Ecu kan worden gecrediteerd wanneer de nationale wisselreglementering dit niet onmogelijk maakt. Zo betaalt de Commissie in beginsel haar studies, enquêtes en raadplegingen in Ecu; sedert kort worden ook de aanbestedingen voor de leveringen in het kader van de voedselhulp in Ecu geboekt en betaald. Voorts heeft de Commissie reeds verscheidene leningen in Ecu opgenomen: in het kader van het NCI, het mechanisme van de betalingsbalansleningen of namens Euratom. Haar laatste lening bedroeg 150 miljoen en is de grootste emissie die tot dusver op deze markt heeft plaatsgevonden. Deze leningen dragen, evenals de leningen die eruit worden verstrekt, sterk tot de verspreiding van het gebruik van de Ecu bij.

Het gebruik van de Ecu als betaalmiddel zou aanzienlijk worden vergemakkelijkt als een multilateraal mechanis-

me voor vereffeningen tussen banken in Ecu kon worden ingevoerd. De Commissie volgt dan ook met belangstelling de werkzaamheden van het bankwezen op dit gebied en hoopt dat dit project spoedig tot een goed einde zal worden gebracht.

Bij herhaling heeft de Commissie onderzocht of de Ecu voor de betaling van haar eigen huishoudelijke uitgaven kan worden gebruikt. De volgende betalingen verricht zij reeds in Ecu:

- de honoraria en kosten van studies;
- de kosten van vergaderingen en raadplegingen.

De Commissie onderzoekt de mogelijkheid om contracten voor de levering van goederen en diensten in Ecu te sluiten.

Wat de betaling van de bezoldigingen in Ecu betreft, onderzoekt de Commissie in overleg met de andere Instellingen de resultaten van de studies die het Europese Parlement, de EIB en haar eigen diensten hebben verricht. De invoering van de Ecu wordt nog belemmerd door een aantal technische moeilijkheden.

Een wijziging op het gebied van de bezoldiging van de ambtenaren en andere functionarissen vereist een statuutsverandering, waarover de vertegenwoordigers van het personeel overeenkomstig de desbetreffende voorschriften vooraf moeten worden geraadpleegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 711/83

van de heer Andrew Pearce (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1983)

(84/C 31/04)

Betreft: Maatregelen tegen de werkloosheid

Is de Commissie bekend met de economische denkbeelden die in bepaalde kringen leven dat de toenemende werkloosheid als gevolg van de economische recessie wellicht zou kunnen worden verminderd indien er een loon- en salarismechanisme bestond waarmee de inkomens zouden kunnen worden verlaagd (tot een bepaald niveau en onder specifieke omstandigheden) en zou zij een dergelijke maatregel aanbevelen?

Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie

(21 december 1983)

De Commissie is van mening dat, hoewel de stijging van de werkloosheid in hoge mate wordt veroorzaakt door het teruglopen van de economische bedrijvigheid, de huidige economische en werkgelegenheidsmoeilijkheden in de Gemeenschap wellicht voor een deel ook moeten worden toegeschreven aan verhogingen van de reële lonen op basis van de in het afgelopen decennium bereikte produktiviteit.

In haar economisch jaarverslag 1983 – 1984 ⁽¹⁾ merkt de Commissie op dat „hoewel het moeilijk is normen voor de ontwikkeling van de reële lonen voor te schrijven voor een grote verscheidenheid van situaties per land, een aanvaardbaar uitgangspunt is dat er weinig of geen verwachting van reële loonstijgingen dient te bestaan op het niveau van de macro-economische grootheid, totdat het economisch herstel voldoende ver gevorderd is in een fase van krachtige investeringen en schepping van werkgelegenheid. In sommige gevallen zijn negatieve aanpassingen van het reële loon nog noodzakelijk” (blz. 25).

Ten aanzien van de loononderhandelingen op ondernemingsniveau zegt het verslag dat vaak een grotere flexibiliteit ten aanzien van de loonverschillen tussen bedrijfstakken vereist is, ook in landen waar de loonsom een redelijke ontwikkeling te zien heeft gegeven en de lonen zijn gerelateerd aan de ondernemingswinsten en -resultaten.

Voorts is de Commissie van mening dat een gematigder ontwikkeling van de prijzen en de nominale lonen in het kader van een bepaald financieel beleid de rentepercentages zal helpen verlagen, de financiële druk zal helpen verlichten en de vraag zal doen toenemen met het gevolg dat de werkgelegenheid en de investeringen worden gestimuleerd. Bovendien zal terugbrenging van de inflatie op middellange termijn het economisch herstel weer op gang brengen door vermindering van de onzekerheid waardoor het klimaat voor investeringsbesluiten gunstiger wordt. Ingezien wordt evenwel dat de loonkosten geenszins de enige factor zijn die van invloed zijn op de inflatie, winstgevendheid of investeringsbesluiten.

Onder de huidige omstandigheden acht de Commissie het niet noodzakelijk of raadzaam een algemeen mechanisme voor absolute verlagingen van de nominale lonen voor te stellen. Wel heeft de Commissie erop gewezen dat „de mate waarin het financieel beleid, dat in nominale termen wordt geformuleerd, reëel restrictief is in hoge mate wordt bepaald door het gedrag van de vakverenigingen en de ondernemingen ten aanzien van de lonen” (blz. 25).

⁽¹⁾ Doc. COM(83) 628 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 857/83

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S – B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 juli 1983)

(84/C 31/05)

Betreft: Ontginning van een ijzermijn in Carajas (Oost-Amazonië)

De EEG heeft voor 1983 een kredietlijn geopend van 600 miljoen Ecu voor Brazilië, voor de ontginning van een ijzermijn in Carajas (Oost-Amazonië).

Is de Commissie zich bewust van de dramatische situatie ter plaatse, waarbij duizenden kleine boeren met geweld verdreven worden en het ontginnen van de mijn een

vernietiging met zich zal brengen van een zeer uitgebreid gebied van het Amazonewoud?

Waarom heeft de Commissie geen gehoor verleend aan de niet-gouvernementele organisaties, die reeds in april 1982 gevraagd hadden dat geen definitieve toekenning van de kredietlijn zou geschieden vóór een onderzoeksteam verslag kan uitbrengen over de weerslag van het project op de situatie van kleine boeren en op het ecologisch voortbestaan van het Amazonenwoud?

**Antwoord van de heer Ortoli
namens de Commissie**

(3 januari 1984)

De Commissie heeft, met name tijdens bijeenkomsten die zij zelf heeft belegd, kennis genomen van de bezorgdheid van de niet-gouvernementele organisaties over de eventuele gevolgen van het mijnbouwproject Carajas voor de plaatselijke bevolking en het milieu. De Commissie heeft zich bij haar besluit om in mei 1982 om instemming van de Raad met het leningsvoornemen te vragen gebaseerd op een grondige studie van het dossier die in nauwe samenwerking met de Wereldbank werd verricht en waarin onder meer de sociale aspecten en de milieubescherming aan de orde zijn gekomen. Naar aanleiding van door de niet-gouvernementele organisaties ondernomen stappen werden, nog steeds in samenwerking met de Wereldbank, nadere onderzoeken ingesteld waaruit blijkt dat:

- wat het milieu betreft een belangrijk programma van maatregelen ter bescherming van het natuurlijk milieu ten uitvoer wordt gelegd naar gelang de voortgang van de werkzaamheden;
- wat de gevolgen voor de plaatselijke bevolking betreft de uitvoering van het mijnbouwproject als zodanig vergezeld gaat van een aantal maatregelen inzake sociale bescherming en ontwikkeling van de infrastructuur.

De Commissie is gevoelig door de bezorgdheid van de niet-gouvernementele organisaties en zal derhalve tijdens de uitvoering van het project bijzondere aandacht blijven besteden aan de eventuele gevolgen hiervan op sociaal vlak en voor het natuurlijk milieu.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 920/83

van de heer James Provan (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1983)

(84/C 31/06)

Betreft: Fluoridering van melk

Kan de Commissie, naar aanleiding van het bezoek van de delegatie aan Brussel op 11 november 1982 en de aanwijzingen voor de fluoridering van schoolmelk mededelen

- of zij voornemens is gefluorideerde melk te laten vallen onder de produkten die voor subsidie in aanmerking komen en aan schoolkinderen worden verstrekt;
- of zij voornemens is een programma op te stellen voor vrijwillige selectieve fluoridering van melk in de tien Lid-Staten van de Gemeenschap;
- of zij voornemens is een openbare bekendmaking door de Gemeenschap te doen uitgaan waarin fluoridering van melk wordt goedgekeurd en aangemoedigd?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(13 december 1983)

Er wordt algemeen aangenomen dat het fluorideren van het voedsel tandbederf bij kinderen doet dalen; ook blijkt uit een klein aantal studies dat de toevoeging van een fluoride aan melk tot deze daling kan bijdragen.

Het aantal schoolkinderen dat aan het programma van verstrekking van gesubsidieerde melk deelneemt is in de meeste Lid-Staten tot dusver vrij beperkt. De nieuwe Verordeningen (EEG) nr. 1842/83 en (EEG) nr. 2167/83 ⁽¹⁾ betreffende gesubsidieerde schoolmelk die vanaf 1 augustus 1983 kunnen worden toegepast, zullen, naar wordt gehoopt, het aantal gebruikers en de hoeveelheid geconsumeerde melk geleidelijk doen toenemen.

In het licht hiervan acht de Commissie het thans niet opportuun om de bestaande regeling inzake melksubsidies te wijzigen ten einde fluoridering mogelijk te maken. Aan een dergelijke maatregel dient alleen te worden gedacht in het kader van een reeks maatregelen ter verbetering van de tandverzorging in de Gemeenschap. De Lid-Staten hebben deze kwestie nog niet op communautair vlak besproken.

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 7. 7. 1983, blz. 1;
PB nr. L 206 van 30. 7. 1983, blz. 75.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1028/83

van mevrouw Phili Viehoff (S – NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 september 1983)

(84/C 31/07)

Betreft: Kweekreactoren

1. Hoeveel plutonium bevat de eerste kern van de in aanbouw zijnde snelle kweekreactor in Kalkar?
2. Welke landen of ondernemingen hebben verplichtingen tot welke hoeveelheden wat betreft de levering van plutonium voor Kalkar? Welke is de juridische basis voor deze leveringen?

3. Hoeveel plutonium bevat de eerste kern van de in aanbouw zijnde snelle kweekreactor Superphénix?

4. Welke landen of ondernemingen hebben verplichtingen tot welke hoeveelheden wat betreft de levering van plutonium voor de Superphénix? Welke is de juridische basis voor deze leveringen? Wordt/is het plutonium verkocht of is/wordt een lease-overeenkomst afgesloten? Krijgen de leveranciers naar rato van hun aandeel in de eerste kern van de Superphénix gekweekt plutonium terug?

5. Wordt het materiaal dat in de Phénix gebruikt is en wordt, resp. in de Superphénix gebruikt zal worden onder Euratom dan wel onder IAEA dan wel onder IAEA/Euratom-controle geplaatst?

6. Wordt het materiaal dat in de kweekmantel van de Phénix gevormd is en wordt, resp. in de Superphénix gevormd zal worden onder Euratom, dan wel IAEA dan wel IAEA/Euratom-controle geplaatst?

7. Is materiaal dat in de mantel van de Phénix is gevormd, opgewerkt en zo ja waar en om hoeveel ton ging het? Waar zal het materiaal dat in de mantel van de Superphénix gevormd zal worden, opgewerkt worden?

8. Is het waar dat de Franse Regering een verzoek van Euratom voor de toepassing van safeguards bij de Phénix geweigerd heeft, omdat deze installatie ook voor militaire doeleinden werkt? ⁽¹⁾

9. Is de uitspraak van de heer Pecqueur, tot voor kort voorzitter van de Franse CEA, juist, dat plutonium dat in de Superphénix geproduceerd of gebruikt wordt in de reactorkern of de kweekmantel daaromheen, niet onderworpen is aan beperkingen voor vreedzaam gebruik ⁽¹⁾? Is het derhalve juist dat Frankrijk het gebruik van plutonium uit de Superphénix voor het atoomwapen-programma niet uitsluit?

⁽¹⁾ Zie Nucleonics Week, 28 april 1983, blz. 2, 3 en 4.

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(12 december 1983)

1. De eerste kern van de snelle-kweekreactor in Kalkar bevat 836 kg splijtbaar plutonium.

2. SBK (Schnell-Brüter-Kernkraftwerksgesellschaft mbH) exploiteert de snelle kweekreactor van Kalkar.

In deze SBK werken samen:

- RWE (Rheinisch-Westfälisches Elektrizitätswerk AG)
- Electronucléaire
- SEP (Samenwerkende elektriciteitsproductiebedrijven)
- CEGB (Central Electricity Generating Board).

Overeenkomstig haar exclusief recht tot het sluiten van contracten heeft het Voorzieningsagentschap van Euratom de contracten gesloten over de levering van plutonium voor de reactor van Kalkar.

3. De eerste kern van de snelle-kweekreactor Superphénix bevat 4 760 kg splijtbaar plutonium.

4. NERSA (Centrale Nucléaire Européenne à Neutrons Rapides SA) exploiteert de reactor Superphénix.

Hierin werken samen:

- Electricité de France,
- ENEL (Ente Nazionale per l'Energia Elettrica),
- SBK.

Het Voorzieningsagentschap van Euratom heeft enkele contracten gesloten voor de plutoniumvoorziening voor de eerste kern van Superphénix.

5. Volgens de regeling voor de veiligheidscontrole van Euratom zijn de splijtstoffen tijdens gebruik in de reactor Phénix niet aan deze controle onderworpen. De splijtstoffen die in de reactor Superphénix werden gebruikt zijn volledig onderworpen aan Euratomcontrole. Overigens is Superphénix een installatie die materialen bevat of kan bevatten die onderworpen zijn aan de controle van het AIEA.

6. Het antwoord van punt 5 is ook van toepassing op de materialen die in de twee betreffende installaties worden geproduceerd.

7. De Commissie beschikt om de in punt 5 gegeven redenen niet over officiële gegevens over de reactor Phénix. Voor wat Superphénix betreft staat het vast dat de in deze reactor geproduceerde materialen in de fabriek van Marcoule zullen worden opgewerkt.

8. Zie punt 5.

9. Wij verwijzen het geachte Parlementslid naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 882/83 van mevrouw Weber ⁽¹⁾.

Wij wijzen het geachte Parlementslid erop dat de Commissie in haar antwoorden gehouden is de geheimhoudingsregels van het Euratom-Verdrag en het daarvan afgeleid recht na te leven.

⁽¹⁾ PB nr. C 359 van 31. 12. 1983, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1050/83

van de heer Andrew Pearce (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 september 1983)

(84/C 31/08)

Betreft: Invoer van bananen in Italië

Waarom mag in Italië de invoer van bananen worden onderworpen aan nationale kwantitatieve beperkingen, terwijl dit produkt normaliter niet geteeld wordt in Italië ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. C 181 van 7. 4. 1983, blz. 1.

**Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie
(14 december 1983)**

Zoals overigens ook andere Lid-Staten, handhaaft Italië nationale beperkingen ten aanzien van de invoer van bananen van oorsprong uit bepaalde derde landen ⁽¹⁾, op grond van Verordening (EEG) nr. 288/82 ⁽²⁾, zulks vanwege het feit dat er voor dit produkt geen gemeenschappelijke handelspolitiek bestaat.

Anderzijds stellen dergelijke kwantitatieve beperkingen deze Lid-Staten in staat zorg te dragen voor het naleven van de door de Gemeenschap krachtens Protocol nr. 4 bij de Overeenkomst van Lomé II aangegane verbintenissen.

Deze Lid-Staten zijn in de Gemeenschap namelijk van oudsher de afzetmarkten van bepaalde bananen producerende ACS-Staten en landen en gebieden overzee.

⁽¹⁾ Bolivia, Canada, Colombia, Costa Rica, Cuba, de Dominicaanse Republiek, El Salvador, Ecuador, de Filipijnen, Guatemala, Haïti, Honduras, Mexico, Nicaragua, Panama, Venezuela en de Verenigde Staten.

⁽²⁾ PB nr. L 35 van 9. 2. 1982, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1058/83

van de heer Dieter Rogalla (S - D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 november 1983)

(84/C 31/09)

Betreft: Bevoegdheid van het Hof

Deelt de Commissie mijn mening dat de verplichting zich tot het Hof van Justitie te wenden overeenkomstig artikel 177, derde alinea, van het EEG-Verdrag (verplichting voor nationale rechterlijke instanties waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep) ook en op dezelfde wijze bestaat overeenkomstig de artikelen 3 en 5 van het Protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid?

**Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie
(16 december 1983)**

Volgens artikel 3, lid 1, van het Protocol betreffende de uitlegging van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken is

elke rechterlijke instantie, genoemd onder punt 1 van artikel 2, slechts gehouden het Hof van Justitie te verzoeken een uitspraak te doen over een vraag betreffende de uitlegging van het Verdrag indien deze instantie „een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis”. Elke andere rechterlijke instantie, waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, is in deze gevallen daarentegen niet gehouden zich tot het Hof van Justitie te wenden. Het Protocol geeft derhalve andere voorschriften dan artikel 177, alinea 3, van het EEG-Verdrag, dat overeenkomstig artikel 5 van het Protocol mitsdien in zoverre niet toepasselijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1063/83

van de heer Winston Griffiths (S - GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 september 1983)

(84/C 31/10)

Betreft: Belastingheffing op Engelse synthetische alcohol in Frankrijk

In 1977 maakte de Franse Regering een eind aan de monopoliepositie van de Service des Alcools voor de aan- en verkoop van alcohol in Frankrijk. Deze maatregel heeft in de praktijk weinig effect gesorteerd en de Service des Alcools beheerst nog altijd de Franse alcoholmarkt door middel van discriminerende belastingheffingen op alcohol uit andere Lid-Staten. In 1981 werd deze discriminatie nog sterker toen de belasting op synthetische alcohol door de Service des Alcools werd verhoogd.

In juli 1982 diende BP Chemicals Ltd, een Britse producent van synthetische alcohol, een klacht in bij de Commissie dat het verplicht was belasting (de „soulte”) te betalen bij de verkoop van synthetische alcohol in Frankrijk, terwijl voor de Franse producent van synthetische alcohol (Sodes) bij verkoop aan de Service des Alcools een soortgelijke belasting niet geldt.

Is het de Commissie bekend:

1. dat de Sodes zijn totale produktie via de Service des Alcools verkoopt en daarvoor de basisprijs plus een aanvulling ontvangt („complément de prix”), terwijl BP Chemie slechts aan particuliere afnemers van verkopen en (netto) slechts de basisprijs ontvangt,
2. dat indien BP Chemie gedwongen wordt zich uit de Franse markt terug te trekken, waar het zich slechts met hoge kosten en in afwachting van de beëindiging van bovengenoemde discriminatie heeft gehandhaafd, een waardevolle concurrentiefactor voor Franse afnemers van synthetische alcohol verloren zal gaan?

Zo ja, is de Commissie dan niet van mening dat specifieke maatregelen nodig zijn om aan deze discriminatie een eind te maken ten einde eerlijke concurrentie, zoals bedoeld in het Verdrag, te garanderen, en wanneer kunnen deze dringend noodzakelijke maatregelen worden verwacht?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(12 december 1983)

De Commissie wil in de eerste plaats de aandacht van het geachte Parlements lid vestigen op het feit dat de bijzondere rechten op de invoer van alcohol uit andere Lid-Staten in Frankrijk in 1977 werden afgeschaft. Ten aanzien van de Franse produktie is de Service des Alcools nog steeds verplicht de „staats”-alcohol op te kopen en aan de gebruiker door te verkopen.

1. Het is juist dat de door Sodes geproduceerde synthetische alcohol verkocht wordt door tussenkomst van de Service des Alcools. Daarentegen voert Sodes wel rechtstreeks uit.

Volgens de Franse wettelijke voorschriften wordt de alcohol van Sodes gekocht tegen kostprijs, met inbegrip van alle lasten. De prijstoeslag, die gelijk is aan de „soulte” op ingevoerde produkten, wordt niet aan Sodes betaald, ook niet ten dele.

Voor nadere informatie heeft de Commissie de Franse Regering verzocht haar kennis te geven van de daadwerkelijk aan Sodes betaalde prijzen. De Franse Regering heeft medegedeeld dat na een verlaging van het bedrag van de prijstoeslag en derhalve ook van de „soulte” van 40 Ffr. per hectoliter zuivere alcohol tot 20 Ffr. op 16 oktober 1983, de prijs waartegen de alcohol van Sodes wordt gekocht thans 292 Ffr. per hectoliter bedraagt en de basisprijs 295,5 Ffr. per hectoliter. De prijs waartegen de Service des Alcools op de Franse markt verkoopt bedraagt derhalve thans 315,5 Ffr.

BP Chemicals kan inderdaad synthetische alcohol in Frankrijk slechts afzetten tegen prijzen die gelijk zijn aan of lager dan de basisprijs van de Service des Alcools.

2. Indien een concurrent van Sodes zich uit de Franse markt zou terugtrekken zou dit inderdaad de concurrentie op de Franse markt voor synthetische alcohol verminderen, te meer daar er in Frankrijk slechts één producent van synthetische alcohol is, zoals trouwens ook het geval is in het Verenigd Koninkrijk en de Bondsrepubliek Duitsland.

Indien de door het geachte Parlements lid beschreven situatie juist blijkt zal de Commissie niet nalaten de nodige maatregelen te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1070/83

van de heer James Provan (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 september 1983)

(84/C 31/11)

Betreft: Veiligheid van reisbussen in de Lid-Staten

De Commissie is ongetwijfeld op de hoogte van de vele dodelijke ongelukken die onlangs in enkele Lid-Staten hebben plaatsgevonden.

Het is duidelijk dat vakantiegangers in de Gemeenschap een grotere veiligheid moet worden gewaarborgd.

Kan de Commissie een onderzoek instellen naar de exploitatie van reisbussen in de Gemeenschap en nagaan of de veiligheidsvoorschriften terzake in alle Lid-Staten worden nageleefd?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(14 december 1983)

Evenals het geachte Parlements lid betreurt de Commissie het dat er in de laatste tijd zoveel slachtoffers zijn gevallen bij verkeersongelukken met reisbussen, maar zij wil hem erop attenderen dat de voorschriften inzake de veiligheid van over de weg vervoerde reizigers in hoofdzaak onder de wetgeving van de Lid-Staten vallen.

De Lid-Staten en hun diensten zijn bevoegd om erop toe te zien dat alle voorschriften ter zake behoorlijk worden nageleefd. De Commissie bezit geen directe bevoegdheid om controle te oefenen op het wegvervoer en de ondernemingen die zich daarmee bezighouden, maar zij treedt op tegen de nationale overheid indien zij verneemt dat zij de communautaire voorschriften niet op de juiste wijze toepast.

In dit verband en mede gezien het aantal ongevallen met reisbussen die zich in dit jaar hebben voorgedaan, heeft de Commissie alle Lid-Staten aan het begin van de zomer schriftelijk verzocht meer controles op het reizigersvervoer te verrichten. Zij wacht thans op berichten betreffende de maatregelen die de Lid-Staten als gevolg van dit schrijven hebben genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1078/83

van mevrouw Sylvie Le Roux (COM – F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 september 1983)

(84/C 31/12)

Betreft: Bescherming van vissers tegen import

Is de Commissie bereid over te gaan tot herziening van de, voor de invoering van de 200 mijlszone, aan sommige

naar de EG exporterende landen verleende tariefconcessies, ten einde de vissers in de EG beter te beschermen tegen de invoer uit derde landen?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(9 december 1983)

De internationale regeling van het handelsverkeer, zoals deze voortvloeit uit de bepalingen van het GATT, en de door de Gemeenschap toegestane tariefverlagingen in het kader van de geprivilegieerde betrekkingen met sommige landen van de Europese Vrijhandelsassociatie zijn inderdaad tot stand gekomen voor de algemene invoering van de 200-mijlszone.

Deze nieuwe situatie heeft de aandacht van de Commissie en het desbetreffende probleem wordt door de bevoegde diensten onderzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1079/83

van mevrouw Sylvie Le Roux (COM – F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 september 1983)

(84/C 31/13)

Betreft: Visverkoop door multinationale ondernemingen

De internationale ondernemingen hebben hun machtspositie in de vishandel versterkt, hetgeen tot uitdrukking komt in een hogere concentratie en integratie. Kan de Commissie cijfers verschaffen over (of een onderzoek instellen naar) het belang en de rol van de multinationals in de vishandel?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(9 december 1983)

De marktstructuur van de visserijsector in de Gemeenschap is heterogeen. Slechts enige Lid-Staten beschikken over een vloot voor de verre visserij, waarvan slechts een beperkt aantal schepen onder het beheer van internationale bedrijven valt. De vloot is bovendien in de laatste jaren sterk ingekrompen ten gevolge van de algemene invoering van de 200-mijlszone.

De Commissie volgt aandachtig de structurele ontwikkelingen in de vishandel.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1125/83

van mevrouw Winifred Ewing (DEP – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 oktober 1983)

(84/C 31/14)

Betreft: Bevordering van de consumptie van verse vis

Welke maatregelen stelt de Commissie voor om de consumptie van verse vis te bevorderen?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(14 december 1983)

De Commissie had in 1977, in haar eerste voorstel betreffende de uitvoering van bepaalde acties tot aanpassing van de capaciteiten in de visserijsector ⁽¹⁾ aan de Raad voorgesteld maatregelen vast te stellen om het verbruik van vis, met name van soorten waarmee de consumenten nog niet zo vertrouwd zijn, te stimuleren.

De Raad heeft het niet wenselijk geacht de voorgestelde maatregelen vast te stellen. In het kader van de geïntegreerde programma's ten behoeve van de mediterrane gebieden heeft de Commissie onlangs aan de Raad opnieuw acties voorgesteld om de afzet van bepaalde mediterrane pelagische vissoorten te bevorderen ⁽²⁾.

De twee voorstellen hebben niet alleen betrekking op verse produkten, maar ook op alle andere gebruikelijke aanbiedingsvormen van de betrokken vissoorten.

Bovendien hebben de belangrijkste gemeenschappelijke handelsnormen die in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor visserijprodukten zijn vastgesteld voor verse of gekoelde vis, ten doel de kwaliteit van de in de handel gebrachte vis te verbeteren en daardoor de afzet te vergemakkelijken.

⁽¹⁾ COM(77) 543 def. van 21. 10. 1977.

⁽²⁾ COM(83) 24 def. van 17. 10. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1147/83

van mevrouw Vera Squarcialupi (COM – I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 oktober 1983)

(84/C 31/15)

Betreft: Gebrekkige regeling over de uit te schenken hoeveelheden

In vele Lid-Staten bestaan er nauwkeurige voorschriften die de hoeveelheid regelen van bepaalde in openbare gelegenheden per glas verkochte alcoholische dranken. In Groot-Brittannië, België, Nederland en Duitsland bij voorbeeld bestaan er recente voorschriften voor elke likeur over de hoeveelheid (in centiliters en mililiters), die aan de klant moet worden geserveerd. In andere landen

daarentegen weet men niet hoeveel wijn of likeur men voor zijn geld krijgt.

Een onderzoek van de Engelse consumentenbond in een aantal pubs heeft aangetoond dat de in enkele gelegenheden geserveerde hoeveelheid wijn de helft minder was dan in andere. Uit een ander onderzoek in honderd café's in tien over Noord- en Zuid-Italië verspreide steden is de Nationale Consumentenvereniging van dat land gebleken dat er aanzienlijke verschillen bestaan tussen de aan de toog uitgeschonken hoeveelheden.

Is de Commissie niet van mening dat de verschillen in de in café's uitgeschonken hoeveelheden, dat aan het goeddunken van de exploitant wordt overgelaten, een uniforme regeling noodzakelijk maken, omdat de consument recht heeft op een vooraf vastgestelde hoeveelheid drank?

Is het derhalve niet mogelijk een eenvoudig te controleren standaardstelsel uit te werken, bij voorbeeld door het drukken van lijnen op het glas die de hoeveelheid aangeven, opdat de consument zelf kan controleren of hij inderdaad krijgt waarvoor hij betaalt?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(19 december 1983)

De Commissie betwijfelt niet dat het door het geachte Parlementslid aangevoerde probleem de economische belangen van de consumenten raakt en dat in het voorgestelde systeem met deze belangen tot op zekere hoogte rekening wordt gehouden.

De Commissie heeft tot op heden van de zijde van de consumenten, producenten of Lid-Statens evenwel nog geen enkele klacht of uitnodiging in deze zin ontvangen, op grond waarvan zij zou kunnen overwegen voorstellen te doen op basis van artikel 100 van het EEG-Verdrag.

De Commissie heeft naar eigen oordeel op dit moment dan ook niet de mogelijkheid bij voorrang met voorstellen te komen tot harmonisatie van de wettelijke voorschriften voor de uit te schenken hoeveelheden alcoholische dranken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1149/83

van Sir Jack Stewart-Clark (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 oktober 1983)

(84/C 31/16)

Betreft: Invoer van Nieuwzeelands lamsvlees

Kan de Commissie bij de Nieuwzeelandse Regering het vraagstuk aan de orde stellen van de op een ongunstig tijdstip plaatsvindende uitvoer van Nieuwzeelands lamsvlees naar Europa, en met name naar het Verenigd Koninkrijk? De huidige situatie leidt tot verstoring van de

Britse markt, terwijl bij een betere spreiding in de tijd de invoer van Nieuwzeelands lamsvlees zou kunnen fungeren als aanvulling op de Britse produktie, iets waarbij iedereen voordeel zou hebben.

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(8 december 1983)

De problemen in verband met de seizoenschommelingen van de schapevleesproduktie in de Gemeenschap zijn de Commissie bekend. In dit verband bestudeert zij de mogelijkheid om de naar seizoen gedifferentieerde basisprijs zodanig te wijzigen dat de seizoengebonden produktiepiek in het Verenigd Koninkrijk in juli, augustus en september wordt afgetopt.

Tijdens de besprekingen die in november 1983 te Brussel in het kader van het Raadgevend Comité zijn gevoerd, hebben de Commissie en de Nieuwzeelandse autoriteiten de hele problematiek van marktsituatie en handelsverkeer, en onder meer het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem behandeld.

De Commissie wijst er in dit verband op dat Nieuw-Zeeland in het kader van de met de Gemeenschap gesloten overeenkomst inzake vrijwillige beperking zelf kan bepalen op welke tijdstippen de in de overeenkomst vastgestelde hoeveelheden worden uitgevoerd naar de markt van de Gemeenschap; alleen voor de zogeheten „gevoelige zones” geldt een speciale regeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1154/83

van de heer Pino Romualdi (NI – I)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(13 oktober 1983)

(84/C 31/17)

Betreft: De situatie in Libanon

Acht de Raad het, gelet op de dramatische, gevaarlijke verscherping van de situatie in Beiroet, niet dringend geboden om zich, te zamen met de VS, Groot-Brittannië, Frankrijk en Italië, opnieuw te bezinnen over de vraag of de aanwezigheid van de multinationale vredesmacht in Libanon in de gewijzigde omstandigheden van nu nog steeds gerechtvaardigd is?

Kan de Raad nagaan met welke middelen en welke nieuwe taken deze vredesmacht eventueel haar werk kan voortzetten?

Antwoord (¹)

(10 januari 1984)

Ondanks het staakt-het-vuren van 25 september 1983 en de positieve resultaten die de eerste fase van de dialoog

voor nationale verzoening in Genève heeft opgeleverd, blijft de situatie in Libanon nog steeds hachelijk.

De Tien wensen dat de politieke dialoog leidt tot nationale verzoening en tot vrijwaring van 's lands eenheid.

Het is de Tien niet bekend of de vier deelnemende landen dan wel de Libanese Regering een voorstel hebben gedaan tot wijziging van het mandaat van de multinationale vredesmacht. Deze kwestie ligt hoe dan ook buiten het bestek van de politieke samenwerking en is dan ook niet behandeld.

(¹) Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1189/83

van de heer James Provan (ED - GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 oktober 1983)

(84/C 31/18)

Betreft: Uitbreiding van de Gemeenschap

Hoe groot is het aantal medewerkers in het Directoraat-generaal Visserij, dat full-time bezig is met de uitbreiding van de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie

(16 december 1983)

De Commissie heeft besloten, om in het kader van het Directoraat-generaal Visserij, een „Task Force” op te richten om de onderhandelingen met het oog op de toetreding van Spanje en Portugal voor te bereiden; deze „Task Force” wordt momenteel samengesteld en zou moeten bestaan uit:

- 4 A-ambtenaren,
- 1 B-ambtenaar,
- 2 C-ambtenaren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1201/83

van de heer Robert Moreland (ED - GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 oktober 1983)

(84/C 31/19)

Betreft: Transport van slachtpaarden

Kan de Commissie, gezien de door het Europese Parlement op 10 juni 1983 aangenomen resolutie over het

vervoer van slachtpaarden, mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen om de bepalingen van Richtlijn 77/489/EEG (¹) en 81/389/EEG (²) en de relevante bepalingen van het Europese Verdrag van 13 december 1968 te verscherpen, met name om te bewerkstelligen

1. dat alle paarden op dusdanige wijze worden vervoerd dat zijzelf en andere zo weinig mogelijk letsel ondervinden en de chauffeurs van veetransporten behoorlijk voor dit soort vervoer worden opgeleid;
2. dat paarden die daartoe niet in staat zijn niet worden vervoerd;
3. dat een tijdschema van 8 uur voor het voeren en drinken wordt ingevoerd en de maximumafstand voor vervoer per vrachtwagen tot 500 km wordt beperkt;
4. dat in adequate veterinaire faciliteiten voor controle-doeleinden aan de grenzen wordt voorzien, de nodige controle wordt uitgevoerd en de dieren bij het in- en uitladen een optimale behandeling krijgen;
5. dat paarden zo spoedig mogelijk na het bereiken van de plaats van bestemming worden uitgeladen en te allen tijde beschermd worden tegen het weer;
6. dat vervoer per schip zoveel mogelijk wordt vermeden en in verband hiermee gebruik wordt gemaakt van te bouwen abbatoirs.

(¹) PB nr. C 200 van 8. 8. 1977, blz. 10.

(²) PB nr. C 150 van 6. 6. 1981, blz. 1.

Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie

(13 december 1983)

De communautaire basismaatregelen inzake het vervoer van dieren zijn vervat in Richtlijn 77/489/EEG van de Raad van 18 juli 1977 inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer (¹); zij hebben betrekking op het internationaal vervoer van alle diersoorten tussen, naar of uit de Lid-Staten.

Deze maatregelen sluiten aan bij het vroeger goedgekeurde Europese Verdrag dat was vastgesteld in het ruimere kader van de Raad van Europa en dat derhalve klaarblijkelijk bedoeld was om ook buiten de Gemeenschap te worden toegepast. Een speciaal Aanvullend Protocol bij het Verdrag voorziet in de mogelijkheid tot toetreding van de Gemeenschap, maar dit protocol zal eerst in werking treden wanneer alle verdragsluitende partijen ook zijn toegetreden tot het Aanvullend Protocol en wanneer de akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding zijn nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Raad van Europa.

Een aantal gebieden waarop de resolutie van het Europese Parlement over het vervoer van slachtpaarden betrekking heeft, zijn zowel door de Raad als door de Commissie reeds aan de orde gesteld bij de goedkeuring van Richtlijn 81/389/EEG van de Raad van 12 mei 1981 tot vaststelling van bepaalde maatregelen voor de tenuitvoerlegging van Richtlijn 77/489/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer ⁽²⁾. De Raad verzocht de Commissie aan het Permanent Comité voor Onderzoek in de Landbouw de opdracht te geven na te gaan of er gegronde fysiologische, ethologische en economische redenen zijn om de duur van het vervoer van voor onmiddellijke slachting bestemde dieren naar het abattoir te beperken en, indien ja, een maximumduur aan te bevelen. Overeenkomstig dit mandaat worden thans gedetailleerde studies verricht.

De Commissie heeft toen ook verklaard dat zij voornemens was de nodige minimumvoorschriften vast te stellen voor de uniforme toepassing van de regeling voor het internationaal vervoer van dieren. De Commissie is daarom begonnen met gedetailleerde besprekingen over de mogelijkheid nadere voorschriften uit te werken voor elke diersoort en voor de verschillende transportmiddelen; deze besprekingen worden nog steeds voortgezet. Welke maatregelen de Commissie verder zal nemen, hangt dus af van het resultaat van deze studies en besprekingen. Ook wordt erop gewezen dat de Commissie in het kader van haar Programma voor de coördinatie van het onderzoek naar het welzijn van dieren een studiebijeenkomst heeft georganiseerd over het vervoer van fok-, gebruiks- en slachtdieren; het verslag van deze bijeenkomst werd vorig jaar gepubliceerd.

Uit het bovenstaande blijkt dat de communautaire regeling inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer momenteel vervat is in de twee voren genoemde richtlijnen. In deze context kunnen de vragen van het geachte Parlementslid als volgt worden beantwoord:

1. De algemene bepalingen inzake het vervoer van dieren komen voor in hoofdstuk I van de bijlage bij de basisrichtlijn. In dat hoofdstuk zijn ook bijzondere bepalingen opgenomen inzake het vervoer per spoor, over de weg, over water en door de lucht. Er is ook bepaald dat de verpakkingen waarin dieren worden vervoerd, niet mogen worden blootgesteld aan schokken of hevige stoten en dat bij het samenstellen van treinen en bij elke andere beweging met de wagons alle voorzorgsmaatregelen moeten worden getroffen om heftig tegen elkaar stoten van wagons waarin zich dieren bevinden, te voorkomen.
2. De geschiktheid van dieren voor het vervoer is behandeld in de basisrichtlijn en volledig geregeld bij artikel 1 van de uitvoeringsrichtlijn en punt A van het daaraan gehechte certificaat voor internationaal vervoer van dieren.
3. De Commissie verwacht dat bij de vorenbedoelde discussies de nodige aandacht zal worden besteed aan specifieke details zoals het voederen en drenken van de dieren. Wat de mogelijke beperking van de duur van het vervoer betreft, moet worden gewacht tot de bovenvermelde gedetailleerde studies van het Perma-

nent Comité voor Onderzoek in de landbouw zijn afgerond en pas daarna kunnen definitieve conclusies worden getrokken en verdere maatregelen worden genomen.

4. Overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 77/489/EEG moet elke Lid-Staat erop toezien dat het internationaal vervoer van dieren op zijn grondgebied plaatsvindt onder de in de bijlage bij die richtlijn vastgestelde voorwaarden. Artikel 2 van Richtlijn 81/389/EEG voorziet in bijkomende bescherming, aangezien de ambtenaren van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten van doorvoer en van bestemming zich ervan moeten vergewissen dat de dieren vergezeld gaan van het voorgeschreven certificaat en in voorkomend geval op het certificaat moeten vermelden dat de dieren niet worden vervoerd overeenkomstig de basisrichtlijn. Bij het in- en uitladen van de dieren moet volgens de basisrichtlijn gebruik worden gemaakt van daarvoor geschikte middelen en in die richtlijn zijn ook bepalingen opgenomen inzake de snelle afhandeling van de invoer- en doorvoerformaliteiten en inzake het laten rusten, het voederen en het drenken van de dieren op posten waar de gezondheidstoestand van de dieren wordt gecontroleerd en waarover een regelmatig en omvangrijk vervoer van dieren plaatsvindt.
5. De Commissie verwacht dat bij de vorenbedoelde discussies ook aandacht zal worden besteed aan het inladen en uitladen. In de bijlage bij de basisrichtlijn zijn verschillende maatregelen voorgeschreven om de dieren tegen slechte weersomstandigheden te beschermen.
6. Daar de EEG een Economische Gemeenschap is die onder meer ten doel heeft niet-tarifaire handelsbelemmeringen op te heffen en aangezien vervoer van dieren per schip vaak zonder ongelukken geschiedt, zouden maatregelen om die vorm van vervoer te vermijden een niet-verantwoorde belemmering vormen voor het vrije vervoer van dieren en voor de handel. De plaats waar abattoirs worden gevestigd en het gebruik dat daarvan wordt gemaakt, wordt gewoonlijk bepaald door de overheidsinstanties en door het commerciële belang van de betrokken Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 200 van 8. 8. 1977, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. L 150 van 6. 6. 1981, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1210/83

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (CDI – B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 oktober 1983)

(84/C 31/20)

Betreft: Verordening (EEG) nr. 171/83 – definitie rempaardekracht

Teruggrijpend naar de Verordening (EEG) nr. 171/83 van de Raad van 25 januari 1983, verschenen in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. L 24 van 27 januari 1983, lezen wij onder artikel 14.3:

„Vaartuigen van meer dan 70 brt of 300 rempaardekracht mogen het gebied binnen 12 mijl van de kusten van Ierland en het Verenigd Koninkrijk, van de continentale kusten van België, de Bondsrepubliek Duitsland, Nederland, Frankrijk en van de westkust van Denemarken tot de vuurtoren van Hirtshals, gemeten van de basislijnen vanwaar de territoriale wateren worden gemeten, niet met boomkorren op tong of schol vissen.”.

Kan de Commissie mij meedelen wat ze nu juist bedoelt met „schepen van 300 rempaardekracht”? Bedoelt men rempaardekracht, uitgeoefend op de scheepsschroef, of bedoelt men totaal geïnstalleerd motorvermogen?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**
(19 december 1983)

In artikel 14, lid 3, wordt de rempaardekracht bedoeld die door de scheepsmotor op de schroef of schroeven wordt uitgeoefend.

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mede dat het Wetenschappelijk en Technisch Comité voor Visserij tijdens zijn zesde vergadering een werkgroep heeft opgericht die de moeilijkheden in verband met de toepassing van dit artikel en de daarin vervatte bepalingen zal gaan bestuderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1216/83
van mevrouw Yvonne Théobald-Paoli (S – F)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Statens van de Europese Gemeenschap, in het kader van de politieke samenwerking bijeen
(20 oktober 1983)
(84/C 31/21)

Betreft: Arrestaties op de Filipijnen

Bij de spontane protestdemonstraties van het Filipijnse volk tegen de moord op Benigno Aquino, de leider van de democratische oppositie tegen het huidige autoritaire bewind, zijn verscheidene tientallen personen gearresteerd (volgens de thans beschikbare berichten ten minste vijftig).

Zijn de ministers bereid bij de Filipijnse autoriteiten aan te dringen op hun vrijlating op humanitaire gronden?

Antwoord
(10 januari 1984)

De Tien volgen met aandacht de gang van zaken op de Filipijnen.

De Tien hebben geen stappen ondernomen tegen de arrestaties die door de geachte Afgevaardigde aan de orde zijn gesteld, omdat uit de ontvangen informatie blijkt dat de gearresteerde personen inmiddels zijn vrijgelaten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1218/83
van de heer Doeke Eisma (NI – NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 oktober 1983)
(84/C 31/22)

Betreft: Grijs lijst van Richtlijn 76/464/EEG ⁽¹⁾ (kaderrichtlijn over verontreiniging van het aquatisch milieu)

1. Blijkens het antwoord van de Commissie op mijn vragen nr. 1023/82 ⁽²⁾ hadden twee Lid-Statens nog niet voldaan aan het verzoek om inlichtingen over hun maatregelen ter beperking van de waterverontreiniging door chroom. Is dat nu wel het geval? Zo niet, welke Lid-Statens zijn in gebreke? Overweegt de Commissie nadere voorstellen, en zo ja welke?

2. Welke andere programma's, waar prioriteiten voor zijn vastgesteld (Pb, Zn, Cr, Ni, As), van de „grijze lijst” (lijst II) van de bijlage van de Richtlijn 76/464/EEG zijn inmiddels gereed gekomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. C 305 van 22. 11. 1982, blz. 8.

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(21 december 1983)

1. Alle Lid-Statens hebben aan de Commissie inlichtingen verstrekt over de op nationaal niveau genomen maatregelen ter beperking van de waterverontreiniging door chroom. De van de Lid-Statens ontvangen inlichtingen zijn voorgelegd op een vergadering van nationale deskundigen, die op 13 juli 1983 in Brussel heeft plaatsgevonden en in de loop waarvan door de Commissie om extra informatie is verzocht. Indien de Commissie van oordeel is dat de tenuitvoerlegging van die programma's onvoldoende geharmoniseerd is, zal zij eventueel van de mogelijkheid gebruik maken om bij de Raad voorstellen tot harmonisatie in te dienen.

2. De prioriteiten die zijn vastgesteld voor de mededeling van de nationale programma's ter beperking van de waterverontreiniging door lood, zink, nikkel, koper en arsenicum zijn op de vergadering van 13 juli bevestigd. Verscheidene Lid-Statens hebben reeds aan de Commissie informatie betreffende die stoffen doen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1229/83

van de heer Robert Moreland (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 oktober 1983)

(84/C 31/23)

Betreft: Besprekingen in de Commissie over het voorontwerp van begroting

Jaarlijks, wanneer het Parlement de ontwerp-begroting van de Raad behandelt, verschijnt iedere commissaris dan wel diens directeur-generaal voor de desbetreffende parlementaire commissies om aan te dringen op herstel van het grootste deel van het voorontwerp van begroting. Heeft de Commissie, gezien de beperkte „speelruimte”, enig idee welke begrotingsposten zij gaarne verhoogd zou zien of laat zij aan elke commissaris over naar eigen inzicht op verhogingen aan te dringen? Indien het eerste, kan een procedure worden ingevoerd om het Parlement bij de behandeling van de ontwerp-begroting beter op de hoogte te stellen wat de prioriteiten zijn van de Commissie?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(14 december 1983)

Het voorontwerp van de begroting, dit is de budgettaire weergave van de beleidsmaatregelen die de Commissie ten uitvoer wil leggen – waarbij zij een zo goed mogelijke raming van de ontvangsten en uitgaven geeft –, wordt door de Commissie verdedigd tijdens het onderzoek ervan door de Raad, het Parlement en hun comités.

De Commissie is uiteraard bereid in ieder stadium van de begrotingsprocedure haar prioriteiten toe te lichten als dat noodzakelijk is. Ook dan treedt de Commissie als college op; het voor het beleidsgebied verantwoordelijke lid, in dit geval de commissaris voor begrotingen, neemt het initiatief.

Dit jaar heeft de Commissie op 19 oktober een expliciet besluit genomen om de voorstellen van het Comité voor Begrotingen voor de eerste lezing te steunen. Bovendien droegen alle leden van de Commissie hun diensten op geen standpunt naar voren te brengen dat in strijd zou zijn met de algemene benadering van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1233/83

van mevrouw Sile De Valera (DEP – IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 oktober 1983)

(84/C 31/24)

Betreft: Discriminatie in nieuwe goedkope buitenlandse reizen voor ouden van dagen

Onlangs was er het verheugende bericht dat ouden van dagen in sommige Lid-Staten tegen aanzienlijk verlaagde tarieven naar Groot-Brittannië, Frankrijk, Duitsland, Italië, Denemarken en Ierland kunnen reizen.

1. Vindt de Commissie het echter niet een discriminerend element in die regeling dat vrouwen al op 60-jarige leeftijd en mannen pas als zij 65 jaar zijn voor de regeling in aanmerking komen?
2. Is het de Commissie bekend of de andere Lid-Staten in de Gemeenschap, die niet aan deze lofwaaardige regeling deelnemen, van plan zijn dat later wel te doen? Zo neen, is de Commissie bereid te trachten die Lid-Staten daartoe te bewegen?
3. Is de Commissie, gezien in het licht van haar voorstellen over het toerisme, van mening dat die faciliteit in belangrijke mate kan bijdragen tot verlenging van het toeristenseizoen in de Lid-Staten en zo ja, wat zal zij doen om bedoelde faciliteit te bevorderen?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(19 december 1983)

1. Het is inderdaad zo dat de spoorwegen sedert 1 mei 1983 onder de naam „Rail Europ Senior” (RES) een nieuwe kaart hebben ingevoerd, die de overeenkomstige nationale kaart aanvult en waarmee bejaarden op bepaalde voorwaarden reisbiljetten tegen verlaagde prijs op de lijnen van 21 Europese spoorwegondernemingen en op een groot aantal zeetrajecten kunnen verkrijgen.

Het betreft hier een commerciële maatregel van de spoorwegen in het kader van hun onderlinge samenwerking ten gunste van de bejaarden. De leeftijd van 65 jaar voor mannen en van 60 jaar voor vrouwen is volgens de inlichtingen van de Commissie een compromis dat geïnspireerd is op de pensioenregelingen in de betrokken landen.

2. Alle spoorwegen van de Gemeenschap nemen deel aan deze internationale tariefregeling.
3. Hoewel dit nieuwe aanbod vrij recent is, is al geconstateerd dat het succes heeft bij de belanghebben-

den. Het bevordert het sociaal toerisme en het toerisme buiten het seizoen in de Gemeenschap, twee doelstellingen waaraan prioriteit wordt toegekend in de mededeling van de Commissie „een eerste aanzet voor een communautair beleid voor het toerisme” ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(82) 385, blz. 13.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1240/83

van de heer Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 oktober 1983)
(84/C 31/25)

Betreft: Eventuele robotisering van de kleine en middelgrote bedrijven in de komende jaren

Kan de Commissie mededelen of een onderzoek is ingesteld naar de eventuele robotisering in de komende jaren in de kleine en middelgrote bedrijven, nu de kosten van een zodanige investering voortdurend dalen?

Wat is de conclusie van dat onderzoek? Welke sectoren zouden er het meest bij gebaat zijn? Wanneer? Wat zal de Gemeenschap doen om de kleine en middelgrote bedrijven die een zodanige uitrusting willen aanschaffen, voor te lichten en te steunen?

Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie
(16 december 1983)

De Commissie heeft een dergelijke studie nog niet uitgevoerd. Opgemerkt dient echter te worden dat de communautaire instrumenten voor de financiering van investeringen (fondsen en leningen) tot de modernisering van het midden- en kleinbedrijf bijdragen en dus ook de robotisering kunnen vergemakkelijken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1242/83

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S – B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 oktober 1983)
(84/C 31/26)

Betreft: De Zairese Staatsmijnbouwmaatschappij Gécamines

Heeft de Europese Gemeenschap in het kader van de akkoorden van Lomé reeds een lening (of leningen)

toegestaan aan Gécamines? Zo ja, wanneer is dit gebeurd? Wat was het bedrag (bedragen) dat/die werd(en) toegekend? Onder welke voorwaarden werd(en) deze lening(en) toegekend?

Heeft Gécamines opnieuw een lening aangevraagd? Zo ja, voor welk bedrag? Wat is de houding van de Commissie t.o.v. deze aanvraag? Wanneer zal er een beslissing vallen over deze aanvraag?

Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie
(19 december 1983)

Op verzoek van de Zairese Regering heeft de Gemeenschap, op grond van de artikelen 49 tot en met 56 van de Overeenkomst van Lomé, bijgedragen tot het herstel van de productiecapaciteit van Gécamines, een met de exploitatie van het mijnbouwpotentieel (koper – kobalt) van Zaïre belaste overheidsmaatschappij.

Het bedrag in kwestie was 40 miljoen Ecu groot en is verstrekt tegen de voor de speciale leningen van de Overeenkomst van Lomé geldende voorwaarden: 1 %, 40 jaar, waarvan 10 aflossingsvrij. Het naar aanleiding van voor de productiecapaciteit ongunstige omstandigheden in 1980 en 1981 ingediende verzoek werd op 21 oktober 1981 ontvankelijk verklaard; het financieringsbesluit werd op 13 juli 1982 genomen. Bedoeling van de steun is, in onderling overleg met Zaïre, dit land te helpen de betrokken sector weer tot ontwikkeling te brengen. Dit streven komt met name tot uiting in de prioriteit die is gegeven aan investeringen tot handhaving en herstel (op 470 000 ton koper per jaar) van de capaciteit.

De Commissie heeft nog geen ander verzoek om steun ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1260/83

van mevrouw Yvonne Théobald-Paoli (S – F)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Gemeenschap, in het kader van de politieke samenwerking bijeen
(25 oktober 1983)
(84/C 31/27)

Betreft: Aantasting van persvrijheid in de Filipijnen

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten bij de Filipijnse overheid stappen nemen opdat zij onmiddellijk een eind maakt aan de vervolging van Filipijnse en buitenlandse journalisten die gepubliceerd hebben over de betogingen van de oppositie in

Manilla ingevolge de nog steeds onverklaarbare moord op haar leider, Benigno Aquino?

Antwoord

(10 januari 1984)

De Tien volgen met aandacht de gang van zaken op de Filippijnen. De Tien menen dat de situatie van de pers en de journalisten met omzichtigheid moet worden benaderd en dat acties die tegengestelde effecten zouden kunnen opleveren, moeten worden voorkomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1268/83

van de heren Roberto Costanzo en

Antonio Del Duca (PPE – I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 oktober 1983)

(84/C 31/28)

Betreft: EIB-financieringen in de landbouw

Kan de Commissie mededelen in welke mate de EIB in de periode 1981 – 1982 de landbouwsector heeft gefinancierd en welke regio's van de Gemeenschap hierdoor werden gesteund?

**Antwoord van de heer Ortoli
namens de Commissie**

(19 december 1983)

In de jaren 1981 en 1982 heeft de Europese Investeringsbank voor in totaal 122,43 miljoen Ecu verstrekt voor projecten tot verbetering van de landbouwgrond en investeringen van beperkte omvang in de landbouwsector, waaronder regionale ontwikkelingsprogramma's in Griekenland, Ierland en Italië.

1. Grote projecten

	<i>In nationale valuta ⁽¹⁾ (× 1 miljoen)</i>	<i>In Ecu ⁽¹⁾ (× 1 miljoen)</i>
GRIEKENLAND		
Modernisering en uitbreiding van oppervlakte-irrigatie in de vlakte van Konitsa (Epirus) (1981) — Ministerie van Coördinatie	150	2,45
Oppervlakte-irrigatie in de vlakte van Boida-Mavri (Epirus) (1981) — Ministerie van Coördinatie	190	3,10
Oppervlakte-irrigatie in de vlakte van Drama (Oostmacedonië) (1981) — Ministerie van Coördinatie	460	7,51
Oppervlakte-irrigatie in de kustvlakte ten westen van Nestos (Oostmacedonië) (1981) — Ministerie van Coördinatie	130	2,12
	<u>930</u>	<u>15,18</u>
IERLAND		
Drainering van landbouwgrond in de graafschappen Meath, Limerick en Mayo (1981) — Ministerie van Financiën	3,0	4,31
Drainering van landbouwgrond in de graafschappen Meath, Limerick en Mayo (1982) — Ministerie van Financiën	3,0	4,38
	<u>6,0</u>	<u>8,69</u>

⁽¹⁾ Omrekeningskoers op de datum van de ondertekening van het leningscontract.

	<i>In nationale valuta ⁽¹⁾ (× 1 miljoen)</i>	<i>In Ecu ⁽¹⁾ (× 1 miljoen)</i>
ITALIË		
Irrigatie en drainering van landbouwgrond in de vlakte van Gela op Sicilië (1981)		
— Cassa per il Mezzogiorno	20 000	15,79
Irrigatie en drainering van landbouwgrond in de vlakte van Campidano op Sardinië (1981)		
— Cassa per il Mezzogiorno	11 000	8,83
(twee leningen)	10 000	7,96
Dam op de Ofanto en irrigatie van landbouwgrond in Zuidoostfoggia, Apulië (1981)		
— Cassa per il Mezzogiorno	15 000	11,93
Irrigatie in Agro Pontino, Latium (1981)		
— Cassa per il Mezzogiorno	12 000	9,55
Irrigatie en drainering van landbouwgrond in de vlakte van Oristano op Sardinië (1981)		
— Cassa per il Mezzogiorno	12 000	9,55
Verbeterde irrigatie en drainering van landbouwgrond in Biferno, Molise; Stornara en Sinni, Apulië en Basilicata; Tacina Alessi, Calabrië; Campidano en Oristano, Sardinië (1982)		
— Cassa per il Mezzogiorno	20 000	15,20
	<u>100 100</u>	<u>78,81</u>
		<u>102,68</u>

2. Kleinere projecten

Investerings van beperkte omvang worden door middel van globale leningen (kredietlijnen) van de EIB aan diverse financiële instellingen gefinancierd. De te financieren investeringen worden door deze instellingen in overleg met de EIB uitgekozen. In de jaren 1981 en 1982 werden uit globale leningen 43 leningen voor in totaal 19,75 miljoen Ecu verstrekt.

Griekenland: 6,86 miljoen Ecu (434,47 miljoen drachme),
 Ierland: 10,36 miljoen Ecu (7,14 miljoen Iers £),
 Italië: 2,53 miljoen Ecu (3,33 miljard lire).

Veel van deze leningen werden nog onderverdeeld, zodat in sommige gevallen niet minder dan 700 begunstigden werden bereikt.

In de bovenstaande cijfers is geen rekening gehouden met de leningen die de EIB heeft verstrekt voor activiteiten die bij de landbouw aanleunen, zoals de fabricage van voedingsmiddelen en meststoffen of de uitbreiding van de opleidingsmogelijkheden voor de landbouw.

⁽¹⁾ Omrekeningskoers op de datum van de ondertekening van het leningscontract.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1269/83

van de heren Roberto Costanzo en

Antonio Del Duca (PPE – I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 november 1983)

(84/C 31/29)

Betreft: Eenvormige verkeersregels

Is de Commissie

- a) op de hoogte van het groeiend aantal verkeersongelukken dat door burgers die in andere Lid-Staten

reizen, wordt veroorzaakt, of waarbij zij betrokken zijn?

- b) in het bezit van nauwkeurige gegevens over de jaarlijkse toename van het aantal motorvoertuigen die buiten de Lid-Staat, waarin zij geregistreerd zijn, reizen?
- c) niet van mening dat vele ongelukken worden veroorzaakt door het feit dat de verkeersregels en veiligheidsnormen voor het wegverkeer in de verschillende Lid-Staten onderling nog te zeer uiteenlopen?
- d) voornemens stappen te ondernemen, en zo ja, welke, ter beveiliging en bescherming van burgers die over de wegen van andere Lid-Staten reizen en met name ter

voorkoming en vermindering van door vrachtwagens en reisbussen veroorzaakte ongelukken?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**
(19 december 1983)

De Commissie beschikt niet over gegevens over het aantal ongevallen waarbij burgers van een Lid-Staat die in andere Lid-Statens reizen betrokken zijn, noch over het aantal personenauto's dat de binnengrenzen van de Gemeenschap overschrijdt.

De internationale werkzaamheden om tot eenvormige verkeersregels te komen worden grotendeels verricht door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties in Genève en de Europese Conferentie van ministers van Verkeer, waarvan de bevoegdheden zich ook tot de nabuurlanden van de Gemeenschap uitstrekken. De Commissie zelf neemt actief deel aan actie COST 30 bis, die gericht is op de ontwikkeling van een systeem van elektronische hulpmiddelen in het verkeer op de grote wegen.

Voorts heeft de Commissie al een groot aantal richtlijnen inzake veiligheidsaspecten bij de automobiellbouw doen aannemen. Zij wacht met belangstelling op de conclusies van de huidige werkzaamheden van het Europese Parlement met betrekking tot de verkeersveiligheid, alvorens te beslissen welke prioriteiten dienen te worden toegekend aan andere mogelijke maatregelen op dit gebied in aansluiting op die met betrekking tot het rijbewijs, de keuring van voertuigen, de sociale verordeningen inzake rij- en rusttijden in het beroepsvervoer, enz.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1285/83

van de heer Peter Beazley (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 november 1983)

(84/C 31/30)

Betreft: Verbranding van stro

Kan de Commissie mededelen welke regeling er in elk van de tien Lid-Statens voor de verbranding van stro bestaat. Kan zij, waar deze verbranding officieel is verboden, maar onder bepaalde voorwaarden is toegestaan, nauwkeurig aangeven welke deze voorwaarden zijn?

Kan zij, indien in sommige Lid-Statens een regeling hiervoor bestaat, mededelen of zij voornemens is deze in de gehele Gemeenschap te harmoniseren?

Kan zij, indien een dergelijke wetgeving niet bestaat, mededelen of zij voornemens is deze kwestie op gemeenschapsbasis te regelen?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**
(14 december 1983)

Reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1082/83 van de heer Robert Jackson ⁽¹⁾, heeft de Commissie kunnen mededelen dat zij niet over gedetailleerde informatie beschikt over de regelingen die in de verschillende Lid-Statens bestaan inzake de verbranding van stro en stoppels na de oogst. Er schijnt echter over het algemeen ter zake geen nationale wetgeving te bestaan maar in bepaalde Lid-Statens, zoals bijvoorbeeld Frankrijk, de Bondsrepubliek Duitsland en het Verenigd Koninkrijk, zouden door ondergeschikte besturen voorschriften worden uitgevaardigd al afhankelijk van de situatie op het gebied van de landbouw, het milieu en andere terreinen. De Commissie acht het dan ook niet opportuun ter zake communautaire voorschriften uit te vaardigen.

⁽¹⁾ PB nr. C 24 van 3. 1. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1294/83

van de heer Robert Moreland (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 november 1983)

(84/C 31/31)

Betreft: Comptabele aanwijzingen in het gewijzigd voorstel voor een vijfde richtlijn voor naamloze vennootschappen

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar gewijzigd voorstel voor een vijfde richtlijn voor naamloze vennootschappen ⁽¹⁾ mededelen:

1. waarom zij het er niet mee eens is dat het idee van een wettelijke reserve, als vermeld in artikel 49, is achterhaald en normaliter niet in een moderne wetgeving mag voorkomen, aangezien dat veronderstelt dat het kapitaal eigenlijk hoger had moeten zijn en dat artikel 49 behoort te worden geschrapt;
2. waarom zij het er niet mee eens is dat artikel 50 moet worden gewijzigd om duidelijk te maken dat de algemene vergadering het voor de aandeelhouders bestemde dividend moet kunnen verminderen en

aanwijzingen moet kunnen geven over de bestemming van niet-verdeelde winst;

3. wat de juiste betekenis is van de woorden „de personen die de controle van de jaarrekening hebben verricht” in artikel 54, lid 1;
4. waarom zij het er niet mee eens is dat artikel 57, lid 2, overbodig is en moet worden geschrapt;
5. waarom zij het er niet mee eens is dat artikel 63 gelegenheid moet bieden om de gecontroleerde jaarrekeningen te wijzigen om de bezwaren van de accountants op te heffen voordat alle besluiten van het orgaan dat verantwoordelijk is voor de vaststelling van de jaarrekeningen nietig of vernietigbaar worden verklaard?

(¹) PB nr. C 240 van 9. 9. 1983, blz. 2.

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(14 december 1983)

1. De Commissie is van oordeel dat artikel 49 van het gewijzigde voorstel (¹) een aanvullende bescherming van crediteuren en vennoten verschaft, onafhankelijk van de in Richtlijn 77/91/EEG (²) gestelde voorwaarden betreffende het vermogen. Overeenkomstig het advies van het Europese Parlement (³) mag de wettelijke reserve worden bestemd voor omzetting in aandelenkapitaal en mogen de Lid-Staten beleggingsmaatschappijen met veranderlijk kapitaal uitsluiten.

2. Naar de mening van de Commissie dient de algemene aandeelhoudersvergadering in beginsel te bepalen wat met de algemene winst moet gebeuren. De Commissie erkent echter dat in de toelichting of de artikelen voorzieningen kunnen worden getroffen voor een andere bestemming door het bestuursorgaan van een gedeelte van de algemene winst, en wel ten hoogste 50%, bijvoorbeeld voor toevoeging aan de reserves. Het Europese Parlement keurde deze bepaling ongewijzigd goed (³).

3. Het lijkt de Commissie niet dat de betrokken woorden aanleiding kunnen geven tot misverstand. Zowel bevoegde natuurlijke personen als rechtspersonen worden door deze bepaling bestreken.

4. De Commissie is van mening dat het belangrijk is te stellen dat een accountant geen andere beloning dan zijn honorarium mag ontvangen, aangezien dit beginsel bepalend is voor de onafhankelijkheid van de accountant. Het Europese Parlement keurde deze bepaling ongewijzigd goed (³).

5. Krachtens artikel 63, lid 3, is artikel 45 van toepassing, zodat iedere wettelijke betwisting van derge-

lijke besluiten wanneer de situatie nadien in het reine is gebracht, wordt voorkomen.

(¹) PB nr. C 240 van 9. 9. 1983.

(²) PB nr. L 26 van 31. 1. 1977.

(³) PB nr. C 149 van 14. 6. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1297/83

van de heer Andrew Pearce (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 november 1983)

(84/C 31/32)

Betreft: Voedselhulp aan Somalië

Waarom geeft de Commissie voedselhulp in de vorm van durum tarwe aan Somalië als daaraan in de Gemeenschap een tekort bestaat en die tarwe onbruikbaar is voor de vluchtelingen?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie**

(15 december 1983)

Het is juist dat er, globaal gezien, in de Gemeenschap een tekort aan durum tarwe bestaat. In sommige zuidelijke regio's is er evenwel een structureel overschot. Op dit ogenblik bedragen de interventievoorraden 633 000 ton in Italië en 70 000 ton in Griekenland.

In dit geval is door het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen (UNHCR), in overleg met de Regering van Somalië en het Wereldvoedselprogramma, uitdrukkelijk verzocht om de levering van durum tarwe omdat dit voedingsmiddel door de vluchtelingen uit de Ogaden erg op prijs wordt gesteld voor het bereiden van een bepaalde soort koeskoes.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1298/83

van de heer Andrew Pearce (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 november 1983)

(84/C 31/33)

Betreft: Vervuilingshellingen in havens

Kan de Commissie een onderzoek instellen naar de verschillen in de vervuilingshellingen in havens in de Lid-Staten, welke niet door de overheid en evenmin door de havenbedrijven worden gedragen maar welke worden

doorberekend aan de reders die hun schepen in de desbetreffende havens laten aanlopen?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**
(16 december 1983)

Uit een onderzoek dat tijdens de periode 1977-1979 door de door een ambtenaar van de Commissie voorgezeten Werkgroep Havens is verricht over havenrechten, inclusief vervuilingssheffingen, is gebleken dat alleen in het Verenigd Koninkrijk een specifieke vervuilingssheffing aan de reders werd doorberekend. Elders in de Gemeenschap gebeurde dat niet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1305/83

van mevrouw Antoinette Spaak (NI - B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 november 1983)
(84/C 31/34)

Betreft: Onderlinge erkenning van diploma's

Kan de Commissie mededelen of zij voornemens is spoedig voorstellen in te dienen voor de onderlinge erkenning van de diploma's van laboratoriumtechnici?

Zo niet, om welke redenen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**
(14 december 1983)

De Commissie rekent de uitwerking van voorstellen voor een richtlijn betreffende de onderlinge erkenning van de diploma's van laboratoriumtechnici niet tot haar prioriteiten.

Wat het vrije verkeer van in de gezondheidszorg in ruime zin werkzame personen betreft, wil zij liever voorrang verlenen aan de reeds begonnen werkzaamheden.

Deze werkzaamheden hebben, zoals de Commissie dat reeds mocht mededelen in antwoord op andere schriftelijke vragen ⁽¹⁾, betrekking op de apothekers en op de huisartsenopleiding.

⁽¹⁾ Met name: de schriftelijke vragen nr. 1011/81 van de heer Diligent (PB nr. C 309 van 30. 11. 1981), nr. 843/81 van de heer Diligent (PB nr. C 278 van 29. 10. 1981) en nr. 736/82 van de heer Seefeld (PB nr. C 232 van 6. 9. 1982).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1310/83

van de heer Kenneth Collins (S - GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 november 1983)
(84/C 31/35)

Betreft: Belasting op oliën en vetten

Geeft de Commissie toe dat met de consumentenorganisaties geen overleg plaatsvond over de fiscale maatregelen op oliën en vetten?

Vindt de Commissie niet dat met een belasting op basislevensmiddelen de verbruikers met de laagste inkomens het meest worden gedupeerd en dat het vraagstuk van de melkoverschotten niet wordt verholpen door een prijsverhoging van produkten welke rechtstreeks met boter concurreren?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**
(19 december 1983)

De Commissie herinnert eraan dat artikel 43 van het EEG-Verdrag, op grond waarvan de Commissie het voorstel voor een verordening inzake een heffing op bepaalde oliën en vetten heeft gedaan, niet voorziet in enig overleg met overheidsdiensten of beroepsorganisaties.

Tijdens een ontmoeting met de landbouwcommissaris die op 22 september 1983 heeft plaatsgehad en die betrekking had op het geheel van voorstellen tot aanpassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾, hebben de vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties echter hun bezwaren tegen de heffing op oliën en vetten kenbaar kunnen maken, en dat was vóór de Commissie haar voorstel ter zake vaststelde.

Bij het uitwerken van haar voorstel was de Commissie ook op de hoogte van de belangrijkste punten van de adviezen van de consumentenorganisaties, gezien het overleg dat in de voorbije jaren heeft plaatsgehad.

Voor de bestedingen van een gezin van vier personen bedraagt het effect van de door de Commissie voorgestelde heffing (7,5 Ecu per 100 kg ruwe oliën of vetten) 0,625 Ecu per maand. Dat is dus een zeer gering bedrag, dat niet te vergelijken is met het effect van de gebruikelijke prijschommelingen.

De Commissie wenst eraan te herinneren dat, zoals zij in haar document over het gemeenschappelijk landbouwbeleid reeds heeft aangegeven, de belasting op bepaalde oliën en vetten niet moet worden gezien als een maatregel die volledig los staat van andere maatregelen, maar als een onderdeel van een geheel van maatregelen, inclusief die voor de zuivelsector zelf, met name de maatregelen inzake de medeverantwoordelijkheidssheffing. Dit geheel van maatregelen heeft ten doel een beter evenwicht tot stand te brengen in de sector vetstoffen.

⁽¹⁾ Doc. COM(83) 500 def. van 28. 7. 1983, Supplement 4/83, Bulletin EG.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1314/83
van de heer Luc Beyer de Ryke (L – B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(18 november 1983)
(84/C 31/36)

Betreft: Polen – beschuldiging van de KOR-leden

De heren Kuron, Michnik, Wujec en Romaszewski zijn door de Poolse autoriteiten beschuldigd van staatsvijandige activiteiten en bevinden zich al sedert 13 december 1981 onder arrest.

Wat denkt de Raad van deze nieuwe flagrante schending van de mensenrechten en van de akkoorden van Helsinki door de Poolse staat, en welke politieke en diplomatieke maatregelen is hij voornemens te treffen?

Antwoord ⁽¹⁾
(10 januari 1984)

De Tien hebben het lot van de genoemde KOR-leden met grote bezorgdheid gevolgd. De Tien blijven hopen dat de vier mannen zullen kunnen profiteren van de recente maatregelen van de Poolse overheid inzake politieke gevangenen. De Tien zullen de zaak van dichtbij blijven volgen en nagaan of en wanneer verdere stappen dienstig zijn.

⁽¹⁾ Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1344/83
van mevrouw Bodil Boserup (COM – DK)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 november 1983)
(84/C 31/37)

Betreft: Opleidingsprogramma voor jongeren in Japan

Kan de Commissie, naar aanleiding van de behandeling in de begrotingscommissie van de gewijzigde en aanvullende begroting nr. 2 voor 1983, toen werd getracht post 7775 „onderzoek van de Japanse markt” te verhogen van 2 250 000 tot 2 600 000 Ecu, mededelen of zij ook van plan is jonge arbeiders en handwerkslieden naar Japan te zenden ten einde zich op de hoogte te stellen van de werkmethoden in de Japanse industrie?

Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie
(20 december 1983)

In het kader van de maatregelen ter bevordering van de Europese uitvoer naar Japan of ter verbetering van de kennis van Japan (begrotingspost 7775), wordt momenteel niet beoogd jonge al dan niet geschoolde arbeiders naar Japan te zenden.

Het uitzenden van dergelijke arbeidskrachten vergt een te lange voorbereiding (vanwege problemen met de taal, arbeidsgewoonten, sociale verzekeringen, burgerlijke aansprakelijkheid, enz.) om het organiseren van dit soort stages in overweging te kunnen nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1347/83
van de heer André Bord (DEP – F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 november 1983)
(84/C 31/38)

Betreft: Belemmering van het vrije goederen- en dienstenverkeer in de EEG

De Commissie is er altijd op uit de belemmeringen die het vrije goederen- en dienstenverkeer in de Gemeenschap in de weg staan, op te heffen. Tot die belemmeringen behoren de vaak gehanteerde, zogenaamde kwaliteitsnormen die als excuus worden gebruikt voor protectionistische maatregelen die het goede functioneren van de markt in de weg staan. Een nieuw voorbeeld daarvan is tegenwoordig „de bieroorlog”. De Duitse Bondsrepubliek bedient zich van in de 16e eeuw ingevoerde zuiverheidsnormen en ontleent daaraan een motief om de import van bier uit Frankrijk te weigeren.

Afgezien nog van de winstderving voor de brouwerijen zou die maatregel bijzonder schadelijk worden als ze ook op andere produkten werd toegepast. Is de Commissie van plan met spoed de nodige maatregelen te treffen zodat een normale export kan plaatsvinden naar de Duitse Bondsrepubliek van een zo bijzonder produkt als bier?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(21 december 1983)

Zoals de Commissie reeds heeft verklaard, laatstelijk nog in oktober jl. in haar antwoord op mondelinge vraag nr. H-331/83 van de heer Pearce ⁽¹⁾ heeft zij een inbreukprocedure tegen de Bondsrepubliek Duitsland ingeleid wegens het verbod van verkoop van bepaalde biersoorten die in andere Lid-Staten zijn vervaardigd en in de handel

gebracht (overeenkomstig de daar geldende voorschriften), welke evenwel verschillen van de Duitse bepalingen ter zake.

De Commissie bestudeert thans het antwoord van de Duitse Regering op het met redenen omklede advies dat de Commissie tot deze regering had gericht.

(¹) Volledig verslag der vergadering van 12 oktober 1982, bijlage 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1351/83

van de heer George Patterson (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1983)

(84/C 31/39)

Betreft: Bekendmaking communautaire steun voor Griekse monumenten

Zijn communautaire geldmiddelen verstrekt voor het herstel van het Parthenon te Athene?

Zo ja, wat wordt er gedaan om daaraan ter plaatse de nodige bekendheid te verlenen?

**Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie**

(15 december 1983)

Voor de instandhouding van het Parthenon is onder post 6706 een krediet van 500 000 Ecu uitgetrokken. Die post werd door het Parlement in de begroting 1983 ingesteld.

In de Griekse pers werd de bijdrage van de Gemeenschap reeds vermeld, met name in het verslag van de persconferentie die de minister van Cultuur en Wetenschappen op 31 augustus 1983 wijdde aan de werkzaamheden op de Akropolis.

Zodra een begin wordt gemaakt met de herstelwerkzaamheden aan het Parthenon (d.w.z. zeer binnenkort), zal de Commissie met de Griekse autoriteiten bezien hoe voor een specifieke voorlichting ter plaatse in de overige Lid-Staten kan worden gezorgd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1360/83

van de heer Andrew Pearce (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1983)

(84/C 31/40)

Betreft: Gebruik van STABEX-transfers

Hoe heeft de Commissie in 1982 en 1983 gecontroleerd of

de STABEX-transfers inderdaad werden gebruikt voor het in de transferaanvragen aangegeven doel?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie**

(15 december 1983)

Luidens artikel 41, lid 2, van de Tweede Overeenkomst van Lomé verstrekt de aanvragende ACS-Staat „vóór de ondertekening van de transferovereenkomst . . . de Commissie gegevens over het gebruik dat waarschijnlijk van de transfer zal worden gemaakt”.

Over de gegevens die nadat de transfer is verricht, moeten worden verstrekt, bepaalt lid 3 van artikel 41 het volgende:

„In de twaalf maanden die op de ondertekening van de transferovereenkomst volgen, licht de ontvangende ACS-Staat de Commissie in over het gebruik dat hij van de getransfereerde middelen heeft gemaakt.”.

Lid 2 van artikel 41 is bij alle transfers nageleefd. Ten aanzien van de toepassing van lid 3 van artikel 41 verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 582/83 (¹).

Afgezien van één geval stemde het uiteindelijke gebruik van de transfer met het als waarschijnlijk aangemelde gebruik overeen in alle gevallen waarin de op grond van de twee bepalingen verstrekte inlichtingen konden worden vergeleken.

De diensten van de Commissie zijn doende met het opstellen van een verslag over het gebruik van de transfers in de toepassingsjaren 1980 en 1981, zulks op basis van in 1982 en in 1983 ontvangen gegevens. Dit verslag zal in het eerste kwartaal van 1984 beschikbaar zijn en dan aan het geachte Parlementslid worden toegezonden.

(¹) PB nr. C 257 van 26. 9. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1365/83

van de heer Andrew Pearce (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1983)

(84/C 31/41)

Betreft: STABEX-transfers

Vindt de Commissie niet dat het billijk zou zijn de algemene hulp aan landen die STABEX-transfers ontvangen te verminderen omdat zij anders meer dan het hun toekomende deel uit EOF-middelen ontvangen?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie
(14 december 1983)**

Zoals in de artikelen 23 tot en met 47 van de Tweede Overeenkomst van Lomé wordt uiteengezet bestaat het hoofddoel van het STABEX-systeem er in via transfers dalingen bij exportopbrengsten van ACS-landen voor produkten waarvan de economie van deze staten afhankelijk is, te compenseren.

Dit compenserende karakter van het STABEX-systeem wordt nog eens bevestigd in artikel 43 van genoemde overeenkomst waarin wordt gesteld dat de ACS-Staten tot de aanvulling van de middelen van het systeem bijdragen wanneer de ontwikkeling van de exportopbrengsten van de betrokken produkten zulks toelaten.

Gezien dit, in vergelijking met de andere vormen van hulp in het kader van de overeenkomst specifieke karakter van het STABEX-systeem, meent de Commissie, in tegenstel-

ling tot het geachte Parlementslid dat bij de vaststelling van het aan iedere ACS-Staat toekomende bedrag geen rekening dient te worden gehouden met de STABEX-transfers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1391/83

van de heer Andrew Pearce (ED - GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 december 1983)

(84/C 31/42)

Betreft: Europees Ontwikkelingsfonds

Kunt U de omvang en de data mededelen van de bedragen die elke Lid-Staat sinds begin 1981 in het Europees Ontwikkelingsfonds heeft gestort en aangeven op welk EOF elke betaling betrekking had?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie
(21 december 1983)**

Onderstaande tabellen bevatten een gedetailleerd overzicht van de bedragen die de verschillende Lid-Staten aan het Europees Ontwikkelingsfonds hebben uitgekeerd in het eerste en het tweede halfjaar 1981 en per kwartaal sinds januari 1982.

Aangezien het Europees Ontwikkelingsfonds budgettair als één enkel Fonds wordt beschouwd, kunnen de jaarlijkse bijdragen van de Lid-Staten aan het EOF niet afzonderlijk over de in de verschillende overeenkomsten voor het EOF vastgelegde bedragen worden uitgesplitst.

EUROPEES ONTWIKKELINGSFONDS

Bijdragen van de Lid-Staten van 1981 tot eind september 1983

	Valuta	1981: Halfjaar tot	
		30 juni	31 december
België	Bfr.	713 091 275	709 157 272
Denemarken	Dkr.	53 014 941	52 658 941
Bondsrepubliek Duitsland	DM	186 479 300	181 254 774
Frankrijk	Ffr.	426 641 160	429 019 279
Griekenland	Dr.	—	—
Ierland	Iers £	1 155 745	1 149 192
Italië	Lire	40 576 173 300	41 402 025 600
Luxemburg	Lfr.	22 921 356	22 693 033
Nederland	Fl.	61 511 195	61 201 390
Verenigd Koninkrijk	£ sterling	26 912 119	28 390 980

	Valuta	1982: kwartaal tot	
		31 maart	30 juni
België	Bfr.	433 297 281	471 713 728
Denemarken	Dkr.	32 321 405	33 043 033
Bondsrepubliek Duitsland	DM	107 911 794	106 300 000
Frankrijk	Ffr.	271 363 801	271 741 294
Griekenland	Dr.	—	—
Ierland	Iers £	700 775	697 848
Italië	Lire	26 392 437 450	26 413 878 600
Luxemburg	Lfr.	13 865 513	15 094 839
Nederland	Fl.	35 885 517	35 452 808
Verenigd Koninkrijk	£ sterling	18 064 004	17 837 802
		30 september	31 december
België	Bfr.	477 611 858	476 666 305
Denemarken	Dkr.	33 219 600	33 918 780
Bondsrepubliek Duitsland	DM	103 938 472	103 770 641
Frankrijk	Ffr.	286 273 689	290 689 003
Griekenland	Dr.	—	—
Ierland	Iers £	699 817	702 269
Italië	Lire	26 834 610 600	26 824 901 400
Luxemburg	Lfr.	15 195 066	15 253 321
Nederland	Fl.	34 918 253	34 513 283
Verenigd Koninkrijk	£ sterling	17 572 968	17 430 377

	Valuta	1983: kwartaal tot		
		31 maart	30 juni	30 september
België	Bfr.	471 851 789	463 130 661	471 243 483
Denemarken	Dkr.	35 003 749	34 991 101	34 796 436
Bondsrepubliek Duitsland	DM	110 533 140	108 529 741	108 759 576
Frankrijk	Ffr.	291 622 954	290 006 328	304 385 788
Griekenland	Dr.	113 327 598	113 858 344	126 014 475
Ierland	Iers £	718 503	711 885	745 889
Italië	Lire	26 990 031 550	27 164 322 165	27 184 091 240
Luxemburg	Lfr.	15 882 090	15 588 545	15 861 615
Nederland	Fl.	33 337 619	32 938 405	33 215 026
Verenigd Koninkrijk	£ sterling	18 546 677	19 884 595	18 325 127

OPENSTELLING VAN DE HISTORISCHE ARCHIEVEN VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN VOOR HET PUBLIEK

Zelden zal een historische gebeurtenis van een formaat en diepgang als de eenmaking van Europa een zo eenvoudig te dateren en te lokaliseren oorsprong gehad hebben. De geboorte van de Gemeenschap is op een nauwkeurig te bepalen dag in akte gebracht en ingeschreven op een volledig nieuwe bladzijde. Tal van getuigen zijn nog in leven en het grote debat dat 30 jaar geleden dit ontstaan begeleid heeft, ligt diep in het collectieve geheugen genesteld. Het is niet te vroeg om zich de gebeurtenissen opnieuw voor de geest te halen met de objectiviteit die slechts de tijd kan brengen, en evenmin te laat om de levende herinnering eraan nog als zodanig te ondergaan. Kortom, het juiste ogenblik is daar. Het opengaan van de archieven komt op een geschikt moment voor de historici om de taak over te nemen van de kroniekschrijvers en voor de onderzoekers om de authenticiteit van de getuigenissen te bekrachtigen.

De Gemeenschappen hebben deze gebeurtenis niet onopgemerkt voorbij willen laten gaan en publiceren derhalve deze gids die ten doel heeft inlichtingen te verstrekken over de historische context van de Europese Gemeenschappen en over het in de communautaire archieven bewaarde documentatiemateriaal.

Uitgave in het Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans en Nederlands.

De Griekse versie is nog niet uitgegeven.

ISBN 92-825-3412-X

CB-36-82-314-NL-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW): ECU 8,85

BFR 400

HFL 23

BUREAU VOOR OFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

L-2985 Luxemburg